

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ៣២៤ អនក្រ.បក

**អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី**

**របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធនសម្រាប់បុគ្គលទាំងឡាយ
ដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ**

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៨/៩២៥ ចុះថ្ងៃទី៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣២០/៤២១ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០ ស្តីពីការតែងតាំង និងតែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃកណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០៣ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១១១៩/០១៨ ចុះថ្ងៃទី២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីរបបសន្តិសុខសង្គម
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០២៩៧/០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣០៣/០១០ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មនៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកម/០៦១៧/៤៨៨ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ស្តីពីការបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គម
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៥២០/៤៨២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២០ ស្តីពីការបង្កើតបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គមជាគ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាល
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៤៨៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៧៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧ ស្តីពីការកែសម្រួលអនុក្រឹត្យលេខ៤៨៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ២៨៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៩៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២០ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រេច
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងដាក់ឱ្យដំណើរការរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធនសម្រាប់បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ តាមរយៈការកំណត់យន្តការ លក្ខខណ្ឌបែបបទ និងនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី ការបង់ភាគទាន អត្រាភាគទាន អត្រាសមាច័យ ការទាមទារ និងការផ្តល់តារាកាលិក។

មាត្រា ២ .-

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងបុគ្គលដែលធ្វើការចាប់ពី២(ពីរ)កន្លែងឡើងទៅ។

មាត្រា ៣ .-

វាក្យសព្ទបច្ចេកទេសដែលប្រើនៅក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ មាននិយមន័យដូចតទៅ៖

កម្មករនិយោជិត	សំដៅដល់កម្មករនិយោជិតគ្រប់ប្រភេទនិងគ្រប់សញ្ជាតិនៃវិស័យសេដ្ឋកិច្ចក្នុងប្រព័ន្ធ ដែលរួមមានបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ។
ប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមដែលបានបង់ភាគទាន	សំដៅដល់ផលចែកមធ្យមភាគនៃប្រាក់ឈ្នួលជាប់ភាគទានក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី១២០(មួយរយម្ភៃ)ខែចុងក្រោយមុនកាលបរិច្ឆេទមានសិទ្ធិទាមទារតារាកាលិកផ្នែកប្រាក់សោធន។
ប្រាក់ឈ្នួលជាប់ភាគទាន	សំដៅដល់ប្រាក់ឈ្នួលមុនកាត់ពន្ធរបស់កម្មករនិយោជិតដែលត្រូវយកមកគណនាសម្រាប់ការបង់ភាគទាន។
ប្រាក់ស្នើសុំជាប់ភាគទាន	សំដៅដល់ប្រាក់ដែលសមាជិក ប.ស.ស. បានស្នើសុំសម្រាប់ការគណនាភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត។
ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធន	សំដៅដល់ប្រាក់ដែលសមាជិក ប.ស.ស. និងនិយោជកបានបង់មក ប.ស.ស. ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យនេះ ដែលជាទូទៅគិតជាភាគរយនៃប្រាក់ឈ្នួលរបស់សមាជិកម្នាក់ៗ ទុកសម្រាប់ការចំណាយក្នុងការផ្តល់តារាកាលិកដល់សមាជិក និងការចំណាយប្រតិបត្តិការនៃរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធន។
មតិក	ទ្រព្យសម្បត្តិជាភារទាំងឡាយដែលបុគ្គលម្នាក់(មតិកជន) បានបន្សល់ទុកក្រោយពេលស្លាប់។

មតកជន

ជនដែលបានស្លាប់ទៅហើយ។ មតកជនក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ សំដៅដល់សោធនិកជរាភាព ទុព្វលភាព ឬសមាជិក **ប.ស.ស.** ទទួលមរណភាព។

របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធន
តាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត

សំដៅដល់របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកសោធនដែលសមាជិក ជាប់កាតព្វកិច្ចក្នុងរបបភាគទានកាតព្វកិច្ចស្ម័គ្រចិត្តបង់ក្នុង ករណី៖

១) សមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលបាត់បង់ការងារដែលមានប្រាក់ ឈ្នួលមុនអាយុ៦០(ហុកសិប)ឆ្នាំ និងមានលទ្ធភាពបន្ត។

២) សមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលមានអាយុ៦០(ហុកសិប)ឆ្នាំ និង មានបំណងបង់ភាគទានបន្តដើម្បីទទួលបានសោធនជរាភាព ខ្ពស់ជាងសោធនជរាភាពជាក់ស្តែង ដែលសាមីជនត្រូវទទួល បានតាមរបបភាគទានកាតព្វកិច្ច។

៣) សមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលមានប្រាក់ចំណូលខ្ពស់ជាងប្រាក់ ឈ្នួលពិភាន ដែលសាមីជនជាប់កាតព្វកិច្ចក្នុងរបបភាគទានជា កាតព្វកិច្ច និងដែលការបង់ភាគទានក្នុងផ្នែកនេះត្រូវអនុវត្ត ចំពោះតែចំណែកនៃប្រាក់ឈ្នួលដែលខ្ពស់ជាងប្រាក់ឈ្នួល ពិភានតាមប្រព័ន្ធហិរញ្ញប្បទានពេញលេញក្នុង **ប.ស.ស.** ឬអាច ចូលរួមជាមួយប្រតិបត្តិករផ្សេងៗ។

វិភាជន៍ជរាភាព

សំដៅដល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភដែលបើកផ្តល់ជូនដល់សមាជិក **ប.ស.ស.** តែម្តងគត់ នៅពេលសាមីជនមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌទទួល បានសោធនជរាភាព។

សន្តតិជន

សំដៅដល់ជនដែលទទួលបានបន្តនូវសិទ្ធិនិងករណីយកិច្ចរបស់ មតកជនតាមរយៈសន្តតិកម្ម ដែលមានចែងនៅក្នុងទម្រង់នៃ ការស្នើសុំចូលរួមដោយស្ម័គ្រចិត្តតាមប្រព័ន្ធហិរញ្ញប្បទាន ពេញលេញ។

សន្តតិកម្ម

ការផ្ទេរនូវសិទ្ធិនិងករណីយកិច្ចរបស់មតកជនទៅឲ្យសន្តតិជន ម្នាក់ឬច្រើននាក់តាមឆន្ទៈ ដែលមានកំណត់ក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ។

អវសិដ្ឋ

ការកាលិកដែលខកខានមិនបានទាមទារក្នុងករណីប្រធានសក្តិ។

ជំពូកទី២

ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

មាត្រា ៤ .-

បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម ដែលហៅកាត់ថា **ប.ស.ស.** គឺជាស្ថាប័នប្រតិបត្តិករតែមួយគត់ដែលមាន សមត្ថកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងចាត់ចែងរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធនដូចមានចែងនៅក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ។

ជំពូកទី៣
លក្ខខណ្ឌនិងនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីក្នុងរបបសន្តិសុខសង្គម
ផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានជាភាគពូកិច្ច

មាត្រា ៥ .-

និយោជកឬម្ចាស់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថានទាំងអស់ ដែលប្រើប្រាស់កម្មករនិយោជិតចាប់ពី១(មួយ)នាក់ ឡើង ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចចុះបញ្ជីក្នុង **ប.ស.ស.** ផ្នែកប្រាក់សោធនក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន លើកលែងតែសហគ្រាស គ្រឹះស្ថានដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងរបបសន្តិសុខ សង្គមផ្នែកថែទាំសុខភាព និងផ្នែកហានិភ័យការងាររួចហើយ។

ទម្រង់និងបែបបទនៃការចុះបញ្ជីសហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។

មាត្រា ៦ .-

និយោជកឬម្ចាស់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថានដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា៥នៃអនុក្រឹត្យនេះត្រូវមានកាតព្វកិច្ច ចុះបញ្ជីកម្មករនិយោជិតក្នុង**ប.ស.ស.** យ៉ាងយូរ៣(បី)ថ្ងៃ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទចូលបម្រើការងារ លើកលែង តែកម្មករនិយោជិតដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ។ ការចុះបញ្ជីកម្មករនិយោជិតត្រូវអនុលោមតាមទិន្នន័យក្នុង អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬលិខិតឆ្លងដែនសម្រាប់កម្មករនិយោជិតបរទេស។

នីតិវិធី ទម្រង់និងបែបបទនៃការចុះបញ្ជី ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។

មាត្រា ៧ .-

ប.ស.ស. ត្រូវចេញប័ណ្ណសមាជិកដល់កម្មករនិយោជិតទាំងអស់ដែលបានចុះបញ្ជីដោយអនុលោមតាម ទិដ្ឋភាពក្នុងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរឬលិខិតឆ្លងដែនសម្រាប់កម្មករនិយោជិតបរទេសប៉ុណ្ណោះ។

ប័ណ្ណសមាជិក **ប.ស.ស.** ត្រូវផ្តល់ជូនដោយឥតគិតថ្លៃ។ ក្នុងករណីបាត់ ឬខូចខាត សមាជិក **ប.ស.ស.** ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅនិយោជកឬម្ចាស់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ឬ **ប.ស.ស.** និងស្នើសុំប័ណ្ណទុតិយតា យ៉ាងយូរ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្តល់ប័ណ្ណទុតិយតានៃប័ណ្ណសមាជិក **ប.ស.ស.** ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។

ជំពូកទី៤
អត្រាភាគទាន បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការបង់ភាគទាន
របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានជាភាគពូកិច្ច

មាត្រា ៨ .-

ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធន ជាបន្ទុករួមគ្នារវាងនិយោជកឬម្ចាស់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន និងកម្មករ និយោជិត។ សម្រាប់រយៈពេល៥(ប្រាំ)ឆ្នាំដំបូង ភាគទាននេះត្រូវកំណត់ក្នុងអត្រាស្មើនឹង៤%(បួនភាគរយ)នៃ ប្រាក់ឈ្នួលជាប់ភាគទានដូចដែលបានកំណត់ខាងក្រោម៖

- ២%(ពីរភាគរយ)ជាបន្ទុកនិយោជក
- ២%(ពីរភាគរយ) ជាបន្ទុកកម្មករនិយោជិត។

ក្នុងករណីដែលសហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន បើកប្រាក់ឈ្នួលជារូបិយបណ្ណបរទេស ប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែ ត្រូវគិតជាប្រាក់រៀលតាមអត្រាប្តូរប្រាក់មធ្យមប្រចាំខែដោយផ្អែកតាមអត្រាប្តូរប្រាក់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ដែលជូនដំណឹងដោយ **ប.ស.ស.**។

ប្រាក់ឈ្នួលជាប់ភាគទានដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រានេះត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ដោយឡែក។

មាត្រា ៩ .-

ការបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនត្រូវធ្វើឡើងជាប្រចាំខែ។ និយោជកឬម្ចាស់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថានទាំងអស់ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចប្រមូលនិងបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនដែលជាចំណែករបស់ខ្លួន និងជាចំណែករបស់កម្មករនិយោជិតមកក្នុងគណនី **ម.ស.ស.** នៅធនាគារដៃគូ យ៉ាងយូរត្រឹមថ្ងៃទី១៥(ដប់ប្រាំ)នៃខែបន្ទាប់។

ក្នុងករណីនិយោជកឬម្ចាស់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន មានលទ្ធភាពបង់ភាគទានប្រចាំឆ្នាំត្រូវស្នើសុំមក **ម.ស.ស.**។ ការបង់ភាគទានប្រចាំឆ្នាំនេះ ត្រូវធ្វើឡើងនៅខែបន្ទាប់គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃខែដែលបានស្នើសុំបង់ភាគទាន។ ការបង់ភាគទានធ្វើឡើងជាប្រចាំឆ្នាំ និយោជកឬម្ចាស់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថានត្រូវបង់ភាគទានតាមឆ្នាំនៃប្រតិទិន។ **ម.ស.ស.** ត្រូវធ្វើការកែតម្រូវចំនួនភាគទាននៅដើមឆ្នាំបន្ទាប់។

មាត្រា ១០ .-

និយោជកឬម្ចាស់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថានទាំងអស់ ដែលបង់ភាគទានប្រចាំខែ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចផ្តល់របាយការណ៍អំពីចំនួនកម្មករនិយោជិតទាំងអស់មក **ម.ស.ស.** យ៉ាងយូរត្រឹមថ្ងៃទី២០(ម្ភៃ)នៃខែបន្ទាប់។

និយោជកឬម្ចាស់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថានទាំងអស់ ដែលបង់ភាគទានប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចផ្តល់របាយការណ៍អំពីចំនួនកម្មករនិយោជិតទាំងអស់មក **ម.ស.ស.** តាមកាលកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

- ១. ក្នុងករណីមិនមានចលនាចេញ-ចូលបុគ្គលិករបស់ខ្លួន និយោជកត្រូវរាយការណ៍រៀងរាល់១២ (ដប់ពីរ)ខែម្តង។
- ២. ក្នុងករណីមានចលនាចេញ-ចូលបុគ្គលិករបស់ខ្លួន និយោជកត្រូវរាយការណ៍យ៉ាងយូរ១៥(ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃបម្រែបម្រួល។

ទម្រង់និងបែបបទនៃការរាយការណ៍អំពីចំនួនកម្មករនិយោជិតត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។

មាត្រា ១១ .-

និយោជកឬម្ចាស់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ត្រូវផ្តល់សៀវភៅបើកប្រាក់ឬតារាងបើកប្រាក់ឈ្នួលជាទម្រង់អេឡិចត្រូនិចឬឯកសារបើកប្រាក់ផ្សេងទៀតតាមខែនីមួយៗ ព្រមទាំងឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗមក **ម.ស.ស.** ដើម្បីត្រួតពិនិត្យតាមការស្នើសុំ។

មាត្រា ១២ .-

និយោជកឬម្ចាស់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារមានកាតព្វកិច្ចជូនដំណឹងមក **ម.ស.ស.** រាល់ការបិទ ការព្យួរ ការប្តូរទីតាំងសហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ឬការកែប្រែស្ថានភាពគតិយុត្តនៃនិយោជក ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ មុនកាលបរិច្ឆេទនៃការបិទ ការព្យួរ ការប្តូរទីតាំងសហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ឬការកែប្រែស្ថានភាពគតិយុត្តនៃនិយោជក។

ទម្រង់និងបែបបទនៃការបិទ ការព្យួរ ការប្តូរទីតាំងសហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ឬការកែប្រែស្ថានភាពគតិយុត្តនៃនិយោជក ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។

ជំពូកទី ៥

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការទាមទារ និងការផ្តល់តាវកាលិក ផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានជាភាគព្វកិច្ច

មាត្រា ១៣ .-

សមាជិក **ម.ស.ស.** ជាកម្មករនិយោជិត មានសិទ្ធិទទួលបានសោធនជរាភាព ប្រសិនបើសាមីជនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

- ១.បានចុះបញ្ជីក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធន
- ២.មានអាយុយ៉ាងតិច៦០(ហុកសិប)ឆ្នាំ និង
- ៣.បានបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនយ៉ាងតិច១២(ដប់ពីរ)ខែ។

សោធនជរាភាពដែលផ្តល់ឲ្យត្រូវគណនាតាមរូបមន្តដូចខាងក្រោម៖

- សជ = អស x បឈម
- សជ ជាសោធនជរាភាពរបស់សាមីជនដែលត្រូវទទួលបាន
- អស ជាអត្រាសោធនដែលត្រូវទទួលបានដូចមានកំណត់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី១នៃអនុក្រឹត្យនេះ
- បឈម ជាប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមដែលបានបង់ភាគទានរបស់សាមីជន។

ក្នុងករណីសមាជិក **ម.ស.ស.** ជាកម្មករនិយោជិត មិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌក្នុងចំណុច៣ នៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើ ត្រូវទទួលបានវិភាជន៍ជរាភាព។ វិភាជន៍ជរាភាពដែលផ្តល់ឲ្យត្រូវគណនាតាមរូបមន្តដូចខាងក្រោម៖

- រកជ = ជក (១+ សជ)
- រកជ ជាវិភាជន៍ជរាភាពរបស់សាមីជនដែលត្រូវទទួលបាន
- សជ ជាសន្ទស្សន៍ថ្លៃទំនិញប្រើប្រាស់ផ្លូវការ
- ជក ជាផលបូកចំនួនភាគទានដែលបានបង់សម្រាប់របបប្រាក់សោធន។

មាត្រា១៤ .-

សមាជិក **ម.ស.ស.** ជាកម្មករនិយោជិត ដែលធ្លាក់ខ្លួនទុព្វលភាព មានសិទ្ធិទទួលបានសោធនទុព្វលភាពប្រសិនបើសាមីជនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

- ១.បានចុះបញ្ជីក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធន
 - ២.បានបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនយ៉ាងតិច៦០(ហុកសិប)ខែមុនកាលបរិច្ឆេទទទួលរងទុព្វលភាព។
- សោធនទុព្វលភាពដែលផ្តល់ឲ្យត្រូវគណនាតាមរូបមន្តដូចខាងក្រោម៖

- សទ = អស X បឈម
- សទ ជាសោធនទុព្វលភាពរបស់សាមីជនដែលត្រូវទទួលបាន
- អស ជាអត្រាសោធនដែលត្រូវទទួលបានដូចមានកំណត់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី១នៃអនុក្រឹត្យនេះ
- បឈម ជាប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមដែលបានបង់ភាគទានរបស់សាមីជន។

កម្រិតអប្បបរមានៃសោធនទុព្វលភាពត្រូវកំណត់ស្មើនឹង៤៥% (សែសិបប្រាំភាគរយ) នៃប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមបង់ភាគទានរបស់សាមីជន។

មាត្រា១៥ .-

សិទ្ធិវន្តនៃសោធនឧត្តរជីវី មានសិទ្ធិទទួលបានសោធនឧត្តរជីវី លុះត្រាតែមានការទទួលមរណភាពនៃសាមីជនជាសោធននិកជរាភាព ឬទុព្វលភាព ឬសមាជិក **ម.ស.ស.** បានបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនយ៉ាងតិច៦០(ហុកសិប)ខែ។

សោធនឧត្តរជីវីដែលផ្តល់ឲ្យត្រូវគណនាតាមរូបមន្តដូចខាងក្រោម៖

- សជវ = ៤៥% x សជ ឬ ៤៥% x សទ
- សជវ ជាសោធនឧត្តរជីវីដែលសិទ្ធិវន្តត្រូវទទួលបាន
- សជ ជាសោធនជរាភាព
- សទ ជាសោធនទុព្វលភាព។

ចំណែកសោធនឧត្តរជីវី ត្រូវបានបែងចែកដូចខាងក្រោម៖

- សម្រាប់សហព័ទ្ធផ្ទៃ៥០% (ហាសិបភាគរយ)
- សម្រាប់កូន៥០% (ហាសិបភាគរយ)
- ក្នុងករណីដែលសិទ្ធិវន្តមានតែសហព័ទ្ធ ឬកូន ត្រូវទទួលបាន១០០%(មួយរយភាគរយ)។

មាត្រា១៦ .-

សិទ្ធិវន្តនៃសោធនឧត្តរជីវីមានសិទ្ធិទទួលបានវិភាជន៍បូជាសព នៅពេលដែលសោធនិកជរាភាព ឬទុព្វលភាពសាមីទទួលមរណភាព។ ប្រសិនបើករណីយកិច្ចនេះមិនបានបំពេញដោយសិទ្ធិវន្តនៃសោធនឧត្តរជីវីវិភាជន៍បូជាសពអាចត្រូវបានផ្តល់ដល់ជនណាដែលជាអ្នកចាត់ចែងបូជាសពសាមីជនផ្ទាល់។

លក្ខខណ្ឌនៃការទទួលបានវិភាជន៍បូជាសពត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

- ជូនដំណឹងមក **ម.ស.ស.** អំពីមរណភាពរបស់សោធនិកជរាភាព ឬទុព្វលភាព ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ២(ពីរ)សប្តាហ៍ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទទទួលមរណភាព
- បំពេញទម្រង់ស្នើសុំវិភាជន៍បូជាសពដោយភ្ជាប់ជាមួយនូវសំបុត្រមរណភាព ឬឯកសារផ្សេងៗដែលទទួលស្គាល់ដោយ **ម.ស.ស.** ។

ម.ស.ស. ត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចផ្តល់វិភាជន៍បូជាសព ក្នុងរយៈពេលមិនលើស២(ពីរ)សប្តាហ៍ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទទទួលពាក្យស្នើសុំ។

នីតិវិធីនិងបែបបទនៃការផ្តល់តារកាលិកវិភាជន៍បូជាសពត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ តាមសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ម.ស.ស.** ។

មាត្រា១៧ .-

សមាជិក **ម.ស.ស.** ដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដើម្បីទទួលបានតារកាលិកសោធនជរាភាពត្រូវបំពេញទម្រង់ទាមទារតារកាលិកនេះ ក្នុងអំឡុងពេល៣(បី)ខែ មុនកាលបរិច្ឆេទដែលសាមីជនមានសិទ្ធិទាមទារ។ ក្នុងករណីសមាជិក **ម.ស.ស.** ដែលត្រូវទទួលបានវិភាជន៍ជរាភាព ត្រូវបំពេញទម្រង់ទាមទារវិភាជន៍ជរាភាពក្នុងអំឡុងពេល១(មួយ)ខែ ក្រោយពេលអាយុ៦០(ហុកសិប)ឆ្នាំ។

សមាជិក **ម.ស.ស.** ដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដើម្បីទទួលបានតារកាលិកសោធនទុព្វលភាព ត្រូវបំពេញទម្រង់ទាមទារតារកាលិកនេះ ក្នុងអំឡុងពេល១(មួយ)ខែ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទឆ្លាក់ខ្លួនទុព្វលភាព។ ក្នុងករណីដែលទុព្វលជនមិនមានលទ្ធភាពក្នុងការទាមទារតារកាលិក ដោយសារមានភាពទ្រុឌទ្រោមធ្ងន់ធ្ងរ ការស្នើសុំត្រូវធ្វើដោយអ្នកតំណាងស្របច្បាប់នៃទុព្វលជននោះ។

សិទ្ធិវន្តនៃសោធនឧត្តរជីវីត្រូវបំពេញទម្រង់ទាមទារតារកាលិកនេះក្នុងអំឡុងពេល៣(បី)ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទទទួលមរណភាពនៃសាមីជនជាសោធនិកជរាភាព ឬទុព្វលភាព ឬសមាជិក **ម.ស.ស.** ដែលបានបង់ភាគទានយ៉ាងតិច៦០(ហុកសិប)ខែ។

សិទ្ធិវន្តនៃសោធនឧត្តរជីវី ឬបុគ្គលដែលចាត់ចែងបូជាសពសោធនិកជរាភាព ឬទុព្វលភាពត្រូវបំពេញទម្រង់ទាមទារតារកាលិកវិភាជន៍បូជាសពយ៉ាងយូរ៣(បី)ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទសោធនិកជរាភាពឬទុព្វលភាពទទួលមរណភាព។

តារកាលិកសោធនជរាភាព ទុព្វលភាព និងសោធនឧត្តរជីវី ត្រូវគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទាមទារ។ ក្នុងករណីខកខានការទាមទារ ដោយករណីប្រធានសក្តិ សាមីជនអាចទាមទារអវសិដ្ឋ។ អវសិដ្ឋនេះត្រូវផ្តល់ជូនតាមការសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ម.ស.ស.** ។

ទម្រង់នៃការទាមទារតារកាលិកនីមួយៗត្រូវកំណត់ដោយអគ្គនាយក **ម.ស.ស.** ។

ជំពូកទី៦

របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត

មាត្រា១៨ .-

សមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌណាមួយដូចខាងក្រោម មានសិទ្ធិស្នើសុំមក **ប.ស.ស.** ដើម្បីចូលរួមក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត៖

១.បាត់បង់ការងារដែលមានប្រាក់ឈ្នួលមុនអាយុ៦០(ហុកសិប)ឆ្នាំ និងមានលទ្ធភាពបង់ភាគទានបន្ត។

២.មានអាយុ៦០(ហុកសិប)ឆ្នាំ និងមានបំណងបង់ភាគទានបន្តដើម្បីទទួលបានសោធនជរាភាពខ្ពស់ជាងសោធនជរាភាពជាក់ស្តែង ដែលសាមីជនត្រូវទទួលបានតាមរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច។

៣.មានប្រាក់ចំណូលខ្ពស់ជាងប្រាក់ឈ្នួលពិភាន ដែលសាមីជនជាប់កាតព្វកិច្ចក្នុងរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច។ ប្រាក់ឈ្នួលពិភាន ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យដោយឡែក។

មាត្រា១៩ .-

សមាជិក **ប.ស.ស.** អាចស្នើសុំចុះបញ្ជីផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្តនៅ **ប.ស.ស.** ដោយសាមីជនផ្ទាល់។ ទម្រង់និងបែបបទនៃការចុះបញ្ជីកម្មករនិយោជិតត្រូវកំណត់ដោយអគ្គនាយក **ប.ស.ស.**។ **ប.ស.ស.**ត្រូវចេញវិញ្ញាបនបត្ររដ្ឋបាល បញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណសោធនស្ម័គ្រចិត្ត។

មាត្រា២០ .-

ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្តជាបន្ទុកផ្ទាល់របស់សាមីជនដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងផ្នែកនេះ។ អត្រាភាគទានផ្នែកនេះត្រូវកំណត់ស្មើនឹងអត្រាភាគទានតាមរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច។ ចំនួនទឹកប្រាក់ជាប់ភាគទានត្រូវអនុវត្តតាមប្រាក់ស្នើសុំជាប់ភាគទានរបស់សាមីជនផ្ទាល់។

ប្រាក់ស្នើសុំជាប់ភាគទានសម្រាប់សមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលបាត់បង់ការងារមុនអាយុ៦០(ហុកសិប)ឆ្នាំ និងមានលទ្ធភាពបង់ភាគទានបន្ត ត្រូវកំណត់ស្មើនឹងប្រាក់ឈ្នួលមធ្យម៦(ប្រាំមួយ)ខែចុងក្រោយ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទបាត់បង់ការងារ។

ចំពោះសមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌក្នុងចំណុច១ឬ២នៃមាត្រា១៨ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវអនុវត្តនីតិវិធីនៃការបង់ភាគទានក្នុងផ្នែកនេះយ៉ាងតិចចាប់ពី៦(ប្រាំមួយ)ខែឡើង។

ចំពោះសមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌក្នុងចំណុច៣នៃមាត្រា១៨ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវអនុវត្តតាមប្រព័ន្ធហិរញ្ញប្បទានពេញលេញ។

មាត្រា២១ .-

សមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលបានចូលរួមក្នុងរបបប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្តមានកាតព្វកិច្ចបង់ភាគទាន ដោយផ្អែកតាមលេខអត្តសញ្ញាណសោធនស្ម័គ្រចិត្តដែលចេញដោយ **ប.ស.ស.** មកក្នុងគណនី **ប.ស.ស.** នៅធនាគារដៃគូ។

យន្តការបង់ភាគទាននៃផ្នែកនេះត្រូវប្រើប្រាស់ដូចគ្នានឹងយន្តការបង់ភាគទានផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ចដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា២២ .-

សមាជិក **ប.ស.ស.** នៃផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចជូនដំណឹងមក **ប.ស.ស.** រាល់ការឈប់ ឬការព្យួរការបង់ភាគទាននៃផ្នែកនេះ យ៉ាងយូរ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ។

ទម្រង់និងបែបបទនៃការស្នើសុំឈប់ឬព្យួរការបង់ភាគទានត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់អគ្គនាយក **ប.ស.ស.** ។

មាត្រា ២៣ .-

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាកម្មករនិយោជិតដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត ហើយបានបំពេញលក្ខខណ្ឌក្នុងចំណុច១ឬ២នៃមាត្រា១៨ នៃអនុក្រឹត្យនេះ មានសិទ្ធិទទួលបានសោធនជរាភាព សោធនទុព្វលភាព សោធនឧត្តរជីវី និងវិភាជន៍បូជាសព។

ការគណនាតារាងលក្ខខណ្ឌសោធនជរាភាព សោធនទុព្វលភាព និងសោធនឧត្តរជីវី ត្រូវអនុវត្តដូចផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច។

មាត្រា ២៤ .-

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាកម្មករនិយោជិត ដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធនតាមរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត ហើយបានបំពេញលក្ខខណ្ឌក្នុងចំណុច៣នៃមាត្រា១៨នៃអនុក្រឹត្យនេះ មានសិទ្ធិទទួលបានតែសោធនជរាភាពតែមួយគត់ប៉ុណ្ណោះ។ សោធនជរាភាពត្រូវបែងចែកដូចខាងក្រោម៖

- ១/៣(មួយភាគបី)នៃចំនួនភាគទានដែលបានបង់សរុប ដោយរួមបញ្ចូលទាំងផលនៃការវិនិយោគ ត្រូវបើកផ្តល់ប្រាក់វិភាជន៍ជូនសោធនិកតែម្តងគត់នៅពេលចូលនិវត្តន៍
- ២/៣(ពីរភាគបី)នៃចំនួនភាគទានដែលបានបង់សរុបដែលរួមបញ្ចូលទាំងផលនៃការវិនិយោគ ត្រូវបើកផ្តល់ជាប្រចាំខែជូនសោធនិកតាមរូបមន្តដូចខាងក្រោម៖

សជ	=	បស / ចខរ
ចខរ	=	(អយ-អច) x ១២
ចខរ		ចំនួនខែដែលសាមីជនរំពឹងរស់បានក្រោយអាយុចូលនិវត្តន៍
សជ		ជាសោធនជរាភាពរបស់សាមីជនដែលត្រូវទទួលបាន
បស		ជាប្រាក់ដែលនៅសល់២/៣ នៃចំនួនប្រាក់ភាគទានដែលបានបង់សរុប ដោយបូកនឹងផលនៃការវិនិយោគ
អយ		ជាអាយុរំពឹងទុក
អច		ជាអាយុចូលនិវត្តន៍ដែលកំណត់ដោយច្បាប់។

អាយុរំពឹងទុកត្រូវអនុលោមតាមស្ថិតិដែលចេញដោយវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ។
ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ប.ស.ស.** ត្រូវកំណត់ផលនៃការវិនិយោគរបស់មូលនិធិប្រាក់សោធនតាមប្រព័ន្ធហិរញ្ញប្បទានពេញលេញជាប្រចាំឆ្នាំ អនុលោមតាមគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការវិនិយោគរបស់និយ័តករសន្តិសុខសង្គម។

មាត្រា ២៥ .-

សន្តិជននៃសមាជិក **ប.ស.ស.** ឬសន្តិជននៃសោធនិកជរាភាពក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធនតាមប្រព័ន្ធហិរញ្ញប្បទានពេញលេញមានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភតែម្តងគត់។

ប្រាក់ដែលសន្តិជនត្រូវទទួលបាន គឺជាចំនួនប្រាក់ភាគទានសរុបរបស់មតកជនបានបង់ភាគទានតាមប្រព័ន្ធហិរញ្ញប្បទានពេញលេញ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងផលនៃការវិនិយោគនៃប្រាក់ភាគទានរបស់សមាជិក **ប.ស.ស.** ឬសោធនិកជរាភាពនៃប្រព័ន្ធហិរញ្ញប្បទានពេញលេញសរុបដែលនៅសល់ បន្ទាប់ពីការទទួលមរណភាពនៃមតកជន។

មាត្រា ២៦ .-

សមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌក្នុងចំណុច១ឬ២នៃមាត្រា១៨ នៃអនុក្រឹត្យនេះត្រូវបំពេញទម្រង់ទាមទារតារាងលក្ខខណ្ឌសោធនជរាភាព ទុព្វលភាព ឧត្តរជីវី និងវិភាជន៍បូជាសពដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៩នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

សមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌក្នុងចំណុច៣នៃមាត្រា១៨ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ដើម្បី ទទួលសោធនធរណភាពតាមប្រព័ន្ធហិរញ្ញប្បទានពេញលេញ ត្រូវបំពេញទម្រង់ទាមទារតារកាលិកសោធនធរណ ភាពក្នុងអំឡុងពេល៣(បី)ខែមុនកាលបរិច្ឆេទដែលសាមីជនមានសិទ្ធិទាមទារ។

សន្តតិជននៃសមាជិក **ប.ស.ស.** ឬសោធនិកជរាភាពផ្នែកប្រាក់សោធនតាមប្រព័ន្ធហិរញ្ញប្បទានពេញ លេញ ត្រូវបំពេញទម្រង់ទាមទារមតិក យ៉ាងយូរ៣(បី)ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃមរណភាពរបស់មតិកជន។

តារកាលិកសោធនធរណភាព ទុព្វលភាព និងសោធនឧត្តរជីវី ត្រូវគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទាមទារ។ ក្នុងករណីខកខានការទាមទារដោយករណីប្រធានសក្តិ សាមីជនអាចទាមទារអវសិដ្ឋ។ អវសិដ្ឋនេះត្រូវផ្តល់ ជូនតាមការសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ប.ស.ស.** ។

ទម្រង់នៃការទាមទារតារកាលិកនីមួយៗត្រូវកំណត់ដោយអគ្គនាយក **ប.ស.ស.** ។

ជំពូកទី៧ សហវិធាន

មាត្រា២៧ .-

ប្រាក់សោធននៃតារកាលិក សោធនធរណភាព សោធនទុព្វលភាព និងសោធនឧត្តរជីវី ត្រូវគណនាជា ប្រចាំខែ។ **ប.ស.ស.** ត្រូវរៀបចំបើកផ្តល់តារកាលិកប្រចាំខែផ្នែកប្រាក់សោធនជាអង្គមាស ដោយការបើក ជាអង្គមាសទី១ យ៉ាងយូរនៅថ្ងៃទី១៥(ដប់ប្រាំ)នៃខែនីមួយៗ និងអង្គមាសទី២ យ៉ាងយូរនៅថ្ងៃទី៣០ (សាមសិប)នៃខែនីមួយៗ។ ប្រសិនបើកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលនិវត្តន៍មិនស្ថិតចំថ្ងៃដើមខែ ថ្ងៃដែលនៅសល់ ត្រូវបូកបញ្ចូលទៅខែបន្ទាប់។

មាត្រា២៨ .-

ក្រុមប្រឹក្សាវេជ្ជសាស្ត្រនៃ **ប.ស.ស.** ត្រូវមានភារកិច្ចក្នុងការវាយតម្លៃឬសម្រេចអំពីស្ថានភាពទុព្វលភាព។ ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រុមប្រឹក្សាវេជ្ជសាស្ត្រនៃ **ប.ស.ស.** ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យដោយឡែក។

មាត្រា២៩ .-

ប.ស.ស. ត្រូវធ្វើការសិក្សា វិភាគវាយតម្លៃហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុផ្នែកប្រាក់សោធន យ៉ាងយូរ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ម្តង។ **ប.ស.ស.** មានសិទ្ធិស្នើសុំទិន្នន័យដែលទាក់ទងនឹងការវិភាគវាយតម្លៃហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុពីស្ថាប័ន ឬ អង្គភាព ដែលពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា៣០ .-

តារកាលិកផ្នែកប្រាក់សោធន ត្រូវធ្វើការកែសម្រួលជារៀងរាល់ឆ្នាំ ផ្អែកតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុម ប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ប.ស.ស.** អនុលោមតាមសន្ទស្សន៍ថ្លៃទំនិញប្រើប្រាស់ផ្លូវការរបស់ក្រសួងផែនការ។ សន្ទស្សន៍ថ្លៃទំនិញប្រើប្រាស់ផ្លូវការប្រចាំឆ្នាំត្រូវគណនាដោយយកផលបូកនៃសន្ទស្សន៍រៀងរាល់ខែក្នុងឆ្នាំ ចែកនឹងដប់ពីរ។

ការកែសម្រួលតារកាលិកផ្នែកប្រាក់សោធនត្រូវធ្វើឡើងនៅឆ្នាំបន្ទាប់ គិតចាប់ពីសាមីជនបើកប្រាក់ សោធននៅឆ្នាំដំបូង។ ការកែសម្រួលត្រូវគណនាតាមរូបមន្តដូចខាងក្រោម៖

- តវន្ត = តវន្ត-១ (១+ សជន)
- តវន្ត ជាតារកាលិកដែលត្រូវកែសម្រួលនៅក្នុងឆ្នាំបន្ទាប់
- តវន្ត-១ ជាតារកាលិកដែលបានកែសម្រួលក្នុងឆ្នាំមុន
- សជន ជាសន្ទស្សន៍ថ្លៃទំនិញក្នុងឆ្នាំបន្ទាប់។

មាត្រា ៣១ .-

សមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលធ្វើការងារចាប់ពី ២ (ពីរ) កន្លែងឡើងទៅ ត្រូវបង់ភាគទានក្នុងខែតែមួយ។ ឆ្នាំភាគទានត្រូវគណនាដោយរាប់បញ្ចូលចំនួនខែទាំងអស់ដែលសមាជិក **ប.ស.ស.** បានបង់ភាគទាន។

មាត្រា ៣២ .-

អត្រាសមាថយសោធនជរាភាព និងអត្រាសមាថយសោធនទុព្វលភាព ត្រូវកំណត់ស្មើ ១,៧៥% (មួយក្បៀសចិតសិបប្រាំភាគរយ) សម្រាប់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំភាគទានដំបូង និង ១,២៥% (មួយក្បៀសម្ភៃប្រាំភាគរយ) សម្រាប់ឆ្នាំភាគទានបន្តបន្ទាប់។

ចំពោះសមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលជាកម្មករនិយោជិតដែលមានចែងក្នុងចំណុច ១២២ នៃមាត្រា ២០ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ឆ្នាំភាគទានដែលត្រូវគណនាអត្រាសមាថយសោធនជរាភាព និងសោធនទុព្វលភាព ត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំងរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច និងទាំងរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត។

មាត្រា ៣៣ .-

កាលបរិច្ឆេទនៃការចាប់ផ្តើមបង់ភាគទាននៃរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធនទាំងរបបភាគទានជាកាតព្វកិច្ច និងរបបភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ តាមសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ប.ស.ស.** ។

មាត្រា ៣៤ .-

អត្រាភាគទាននៃរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធន ត្រូវបានកំណត់តាមវិធីសាស្ត្របុព្វលាភជណ្តើរ ដូចខាងក្រោម៖

- ដំណាក់កាលទី១ ៖ ភាគទានត្រូវកំណត់ស្មើនឹង ៥% (បួនភាគរយ) នៃប្រាក់ឈ្នួលជាប់ភាគទាន ឬប្រាក់ស្មើសុំជាប់ភាគទានក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំដំបូង គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចាប់ផ្តើមបង់ភាគទាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៣ ខាងលើ
- ដំណាក់កាលទី២ ៖ ភាគទានត្រូវកំណត់ស្មើនឹង ៨% (ប្រាំបីភាគរយ) នៃប្រាក់ឈ្នួលជាប់ភាគទាន ឬប្រាក់ស្មើសុំជាប់ភាគទានក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីដំណាក់កាលទី១
- ដំណាក់កាលទី៣ ៖ អត្រាភាគទានត្រូវដំឡើង ២,៧៥% (ពីរក្បៀសចិតសិបប្រាំភាគរយ) នៃប្រាក់ឈ្នួលជាប់ភាគទាន ឬប្រាក់ស្មើសុំជាប់ភាគទាន ក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ និងដំណាក់កាល ១០ (ដប់) ឆ្នាំបន្តបន្ទាប់។

ការកែសម្រួលវិធីសាស្ត្រនៃការកំណត់អត្រាភាគទានខាងលើ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យតាមសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ប.ស.ស.** ដោយមានការគាំទ្រពីនិយ័តករសន្តិសុខសង្គម និងមានការយល់ព្រមពីក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គម។

**ជំពូកទី៨
ទោសប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៣៥ .-

ជនដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណានៃអនុក្រឹត្យនេះ នឹងត្រូវទទួលទោសតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីរបបសន្តិសុខសង្គម និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមានដទៃផ្សេងទៀត។

**ជំពូកទី៩
អន្តរប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៣៦ .-

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាកម្មករនិយោជិតមានសិទ្ធិទទួលបានសោធនធរណ៍ជរាភាពអយ្យកប្បញ្ញត្តិ ត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចាប់ផ្តើមដំណើរការដំបូង នៃផ្នែកប្រាក់សោធនដូចខាងក្រោម៖

- មានអាយុលើសពី៣០(សាមសិប)ឆ្នាំ
 - បានបង់ភាគទានយ៉ាងតិច២៤(ម្ភៃបួន)ខែ ក្នុងរយៈពេល៣៦(សាមសិបប្រាំមួយ)ខែ។
- សោធនធរណ៍ជរាភាពអយ្យកប្បញ្ញត្តិដែលផ្តល់ឲ្យត្រូវគណនាតាមរូបមន្តដូចខាងក្រោម៖

$$\begin{aligned} \text{សជអ} &= \text{អស} \times \text{បឈម} \\ \text{អស} &= \text{ឆក} + \text{អប} \\ \text{អប} &= (\text{អសប} - ៣០) / ២ \end{aligned}$$

សជអ ជាសោធនធរណ៍ជរាភាពអយ្យកប្បញ្ញត្តិរបស់សាមីជនដែលត្រូវទទួលបាន
បឈម ជាប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមដែលបានបង់ភាគទានរបស់សាមីជន
អស ជាអត្រាសោធនដែលត្រូវទទួលបានដូចមានកំណត់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី១ នៃអនុក្រឹត្យនេះ
ឆក ជាចំនួនឆ្នាំដែលបានបង់ភាគទាន
អប ជាចំនួនឆ្នាំដែលត្រូវបន្ថែមសម្រាប់សោធនធរណ៍ជរាភាពអយ្យកប្បញ្ញត្តិ ដែលមានកម្រិតអតិបរមា១៥ឆ្នាំ
អសប ជាអាយុរបស់សមាជិក **ប.ស.ស.** ដែលចូលបម្រើការងារដំបូងគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដំណើរការដំបូងនៃផ្នែកប្រាក់សោធន។

មាត្រា ៣៧ .-

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារដែលមានអាយុចាប់ពី៥៩(ហាសិបប្រាំបួន)ឆ្នាំឡើង គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចាប់ផ្តើមដំណើរការដំបូងនៃផ្នែកប្រាក់សោធន មានសិទ្ធិបង់ភាគទានបង្រួបលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣៦នៃអនុក្រឹត្យនេះ ដើម្បីទទួលបានសោធនធរណ៍ជរាភាពអយ្យកប្បញ្ញត្តិ។ ការបង់ភាគទានបង្រួបសម្រាប់សោធនធរណ៍ជរាភាពអយ្យកប្បញ្ញត្តិនេះជាបន្ទុកផ្ទាល់របស់សាមីជន។

មាត្រា ៣៨ .-

សមាជិក **ប.ស.ស.** ជាបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដែលចុះបញ្ជីក្នុងផ្នែកប្រាក់សោធននេះ ក៏ត្រូវអនុវត្តតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនៃរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកថែទាំសុខភាពនិងផ្នែកហានិភ័យការងារដែលកំពុងដំណើរការ។

**ជំពូកទី១០
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៣៩ .-

កាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកប្រាក់សោធនសម្រាប់បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួមរវាងក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

